

Na nejelu Septuagesimä.

Kněš Zebaoth! trošchtuj naß, a daj šwěšchisch twojom hobli-
zu, ga my še buštruwimy, Amen!

L. p. Tež wot našchogo žyweña tudy na semji płaschi to, zož Moyses wot togo žyweña tych žišchi Israel we tej pušcziñe groni; won wot ñogo (Psaln 90, 10) tať žějo: „Gaž wono šchafne jo bylo, ga jo wono žělo a proza bylo.“

Našcho žyweñe jo polne proze a žěla, zož našcho šchělo a semske powolañe nastupa. My šmy šchakorafim šlaboscžam, choroscžam a drugim šcherpeñam podchyschone, a dejmy tež te šame pšchescherpesch. A tomu pšchizo, až našcho powolañe, šchtand a amt s miju a se žětom šwěsany jo, a až nam našcho žyweñe, našche žišchi, našche domazniki, a tež druge luže žěsto wele starosczi, šiblije a žěla naporaju. A to ñeplaschi jano wot chudych a niskich, šotarez wot jich rušow žěla še žywišch a šebe togo šchěla a žyweña potrebnošczi žurne šwarbowasch deje; alo to płaschi teke wot tych hušošich a bogatych togo šwěta. Salomo, šenz šral běšcho, žějo: „Wono jo šchyšno žyñeñe tať polne mije, až nicht jo hugronišch ñamožo.“

Našcho žyweñe tudy na semji jo pať teke polne proze a žěla, zož našcho duchne powolañe nastupa; pšcheto my ñamamy jano jedno šchělo; ale my mamy tež jednu rošyñnu, drogo hušupjonu a ñešmertnu dušchu. Ša tu šamu dejmy my nejwošebñej še štarasch; pšcheto šaki hužytk ma žłowel wot togo, gaby won ten žěly šwět dobydnuš, na